

Se impune o reformă administrativă în acord cu situația demografică. O serie de localități sunt progresiv depopulate, astfel încât, dacă evoluția continuă în același ritm, se va ajunge ca unicul locuitor să fie primarul care și-a votat singur salariul iar acum pretinde o pensie specială.

Primăvara, anotimpul trezirii naturii la viață umple de speranță și inimile oamenilor. Urmează un an electoral multiplu, iar conducătorii țării speră și ei, în deplină concordanță cu optimismul adus de sezonul înfloririi promițătoare de bogate roade la vremea culesului, că România va obține un nou și consistent împrumut extern care să acopere deficitul bugetar de circa 20 de miliarde de euro. Pe moment, desigur, greul urmând să-l suporte urmașii noștri, care ne vor fi recunoscători. Pare surprinzător faptul că, în raport cu amploarea furturilor, risipei și cheltuielilor nesăbuite, gaura bugetară este de doar 20 de miliarde! Sunt indivizi care, lucrând la stat, au salarii de zece ori mai mari decât indemnizația Președintelui țării.

Primele încasate de cei care conduc marile unități economice sunt exorbitante. Pensiile speciale depășesc de departe salariul celor care, evident, se grăbesc să se pensioneze chiar înainte de cinci zeci de ani. Există pensii de peste 100.000 de lei lunar. Cât de mari beneficii au adus țării acești cetățeni pentru a fi răsplătiți astfel? Pensionările la vârsta cea mai productivă, de maximă forță, ar trebui înlocuite cu trecerea în alt domeniu de activitate. În zadar suntem admonestați de Uniunea Europeană care, prin toate canalele și instituțiile de care dispune, se arată pe drept cuvânt revoltată, deoarece Curtea noastră Constituțională, formată din mari beneficiari ai acestui sistem inechitabil, se opune cu toată îndârjirea în virtutea atribuțiilor ei cu totul exagerate.

Să sperăm că UE, după eșecul de la Laeken, va dobândi o constituție unională față de care toate celelalte vor trebui să se alinieze juridic. O poticnire de etapă nu invalidează proiectul dezvoltării pe verticală a construcției europene, iar aceasta este inevitabilă, în ciuda unor voci eurosceptice. Pandemia de SARS Cov2 a afectat economia țării mai puțin decât măsurile antiepidemice exagerate: achiziționare de cantități enorme de vaccin, restricții extreme, blocarea de durată a învățământului ș.a. România angajează în prezent mari cheltuieli pentru înarmare, ca și cum ne pregătim pentru un nou război în răsărit, dar nu pentru recuperarea teritoriilor românești pierdute după înfrângerea țării noastre în ultimul mare război ale cărui datorii au fost cu greu achitate către URSS. Achiziționăm rachete, drone, nave de luptă, avioane, artilerie etc. Întreținerea trupelor străine cantonate la noi adaugă costuri mari. Povara deficitului bugetar cade asupra populației, în timp ce legea pensiilor speciale nu va fi abrogată, cum s-ar impune, înlocuită cu legi speciale doar pentru anumite categorii. Se impune o reformă administrativă în acord cu situația demografică.

O serie de localități sunt progresiv depopulate, astfel încât, dacă evoluția continuă în același ritm, se va ajunge ca unicul locuitor să fie primarul care și-a votat singur salariul iar acum pretinde o pensie specială. Cu toate că poporul s-a exprimat clar prin Referendum că numărul parlamentarilor ar trebui înjumătățit, vocea sa este ignorată. Având în vedere avantajele enorme, locul în Parlament este atât de râvnit încât, spre a fi trecut pe listele de candidați se plătesc sume considerabile, mai mult sau mai puțin la vedere. Parlamentul României ar trebui să funcționeze după modelul celui suedez, dominat de sobrietate. În timp ce bugetul alocat Ministerului Culturii ar trebui sporit, risipa din celelalte ministere poate fi diminuată, fără a afecta investițiile.

Va impulsiona actuala criză progresul României? Pomul ar da rod bogat doar dacă va fi curățat de uscături. Se vor desființa instituțiile fără rost? ANRP, după peste trei decenii mai există doar la noi. Ar fi cazul să lichideze dosarele de restituire restante, singura preocupare fiind recuperarea averilor dobândite fraudulos prin evaluări falsificate. S-ar închide astfel o gaură bugetară, ba chiar s-ar aduce bani la buget.

O cangrenă se rezolvă doar prin excizarea țesutului mort, altfel pericolul paște tot organismul. Se impune schimbarea clasei politice actuale, dominată de urmașii partidului unic și acordarea țării noastre la rapida schimbare a conceptelor politice de guvernare care se manifestă în spațiul vestic (UE și America de Nord în primul rând) tinzând către eficiență maximă în utilizarea resurselor. Este necesară o riguroasă analiză a raportului cost/eficiență în cele mai mici detalii, cu schimbarea mentalității actuale care încurajează risipa fără rost a banului public. Să luăm exemplul Ministerului Sănătății unde se așteaptă o reformă radicală cu reorientarea banilor către sectorul preventiv, mult mai rentabil dar neglijat cu totul.

Educația pentru sănătate a populației prin TV, radio, tipărituri, conferințe la căminele culturale și școli, mai cu seamă în mediul rural, aspect asupra cărora se insista destul de mult sub regimul comunist este de esență, iar modelul vestic îi confirm utilitatea: se închid spitale din lipsă de pacienți. Cancerul de col uterin a fost redus cu 2/3 prin vaccinarea antipapiloma virus. La noi, mortalitatea femeilor cu această formă de cancer bate recordul european iar costurile sunt exorbitante (chirurgie, iradiere, chimioterapie, recuperare) . Reforma Obama nu a trezit ecoul cuvenit în România. Cheia acestei reforme a fost reducerea drastică a numărului de medici din marile clinici și controlul riguros al programului medicilor.

Programul de lucru se încheie cel mai devreme la orele 17:00, cu o pauză de masă. La noi pletoara medicală din clinici nu are corespondent nicăieri în lume, un medic îngrijește prea puține paturi, rezidenții nu sunt incluși în calcul, astfel încât prin neutilizare medicii părăsesc spitalul la ora prânzului și merg la cabinetele private, ceea ce nu este permis în altă parte dar nici nu este posibil ca după orele 17:00 să mai poți da randament în altă unitate medicală. Când mai are medicul timp

pentru studiu, familie sau viață culturală? Ministerul Sănătății se face că nu vede și nu controlează prezența tuturor medicilor în clinici până la ora prevăzută de normă.

Listele de așteptare pentru anumite intervenții sunt lungi, iar gratuitatea este o poveste de seară pentru copii. În Italia, pentru a face față solicitărilor, s-a trecut la extinderea programului și sâmbăta. Experimentul a dat deja roade. Multe vieți sunt salvate astfel, de pildă prin montare de cardiostimulatoare, radioablații etc. Criza actuală nu cruță pe nimeni, războiul din Est costă tot mai mult, bugetele nu pot fi acoperite decât printr-un plus de muncă, având în vedere și declinul demografic european. Franța crește vârsta de pensionare, iar guvernul nu va ceda presiunii celor, nu puțin, care vor pensii mai mari dar muncă mai puțină.

Prosperitatea a dus la reducerea săptămânii de lucru, dar acum valul de bunăstare se retrage. Cu toată pletora medicală, utilizarea aparaturii pentru care s-a investit foarte mult, este redusă. Numeri pe degete transplaturile de cord, în timp ce, ca exemplu, doar într-un oraș francez (Bordeaux) se fac cel puțin două pe săptămână. Pacienții cu dislipidemii homozigote grave ar trebui să beneficieze de programe de plasmafereză iterative, dar aceste aparate, plătite scump, sunt rar utilizate. Cei care au doctoratul sunt remunerați suplimentar, iar România are mai mulți doctori în medicină decât suma a cinci mari state vest europene.

Tezele sunt, în cea mai mare parte, fie plagiate, fie fără nici o valoare, autorul copiind ample pasaje dar având grijă să menționeze în paranteză sursa. În acest fel, umple paginile și nu poate fi, pe moment, acuzat de plagiat, deși falsul este grosolan. Lipsește orice contribuție originală, iar restul tezei conține atât de puține date de cercetare încât n-ar putea fi admisă nici măcar la absolvirea unei facultăți exigente. Este inadmisibil ca cineva care a comis fraudă științifică sau plagiat (atestat de ORDA etc.) să conducă în continuare doctorate. Similar, în cazul primariatului, titlul a fost obținut și fără examen, doar prin "echivalarea" unei teze de doctorat plagiate. Mai mult, cei care au obținut titlul de medic primar prin eludarea legii, au ajuns în conducerea Comisiilor de Primariat. Oare cei care au obținut primariatul prin "indulgență" nu fac concurență neloială celor care au trecut prin furcile caudine ale examenului destul de complex de altfel?

Nu ar trebui descalificați ca deținători de titluri falsificate? Până unde se poate merge cu ocrotirea infractorilor? Lucrurile au ajuns, în România, atât de departe, încât a devenit necesară înființarea unei Comisii speciale, organism de stat independent, având puterea scoaterii din circulație a falsurilor. Includerea unor evaluatori din afara țării ar fi de dorit pentru integritate. Exemplele din SUA și UE abundă. Sute de diplome și lucrări de cercetare au fost invalidate, considerate nule, iar presa medicală a difuzat exemplele. S-ar obține astfel însemnate economii bugetare. În România există o serie de Academii, între care și cea de medicină, unde fiecare membru este bine remunerat, inclusiv plagiatorii și fraudatorii concursurilor și lucrărilor pretins științifice.

Apartenența la aceste academii ar trebui să reprezinte un titlu de noblețe pentru care, ca în cazul tuturor societăților savante, se plătește o cotizație. Un exemplu ar fi Societatea de Istorie a Medicinii, alături de multe altele, la care membrii cotizează, nu sunt remunerați. Banii economisiți ar putea fi folosiți în cercetarea medicală. Ar fi necesară înființarea unui Institut pentru studiul și recuperarea celor cu sechele post COVID. Aici, banii și-ar demonstra eficiența! Daniel Coriu, din poziția de președinte al Colegiului Medicilor a afirmat recent la postul RFI că circa trei sferturi din medicii pregătiți la noi părăsesc țara după rezidențiat. Nu le va fi ușor, căci destăruarea, care implică și schimbarea limbii, ambientului cultural și paradigmelor culturii naționale constituie o traumă care are consecințe. Mulți ar dori să revină dacă România ar reprima cu energie corupția din sistem și ar promova meritocrația.

Oricum, hiperproducția de medici are costuri ridicate, mai cu seamă că este sfidat conceptul Timberger (laureat Nobel) care calculează exact numărul necesar de facultăți de medicină și

respectiv de medici în raport cu necesitățile de perspectivă și în funcție de o serie de alți factori. În nici o altă țară nu aflăm o situație comparabilă, fapt care ar trebui să scoată guvernul din indiferență. Nu există nicăieri facultăți de medicină private (o afacere rentabilă) unele au livrat chiar și diplome false cu totul, dar toate diplomele au acoperirea universităților de stat. O serie de facultăți noi, înființate în orașe fără tradiție și fără cadre didactice (care s-au format pe loc!) grevează și ele bugetul. Numărul studenților, pentru care admiterea este o bagatelă, depășește cu mult capacitatea laboratoarelor, sălilor de disecții (în unele cazuri inexistente) și a locurilor de practică de spital indispensabilă. În Elveția o serie de studenți are maxim 30 de înscriși.

La Mayo Clinic absolvenții au fost întotdeauna o treime din cei care au luat startul în condițiile unei admiteri exigente. Mituirea cadrelor didactice cu bani sau chiar servicii sexuale pentru promovarea examenului, ca și formalitatea lucrărilor de absolvire (plagiate de regulă) nu ne aduc o faimă bună. În Grecia, două tipuri de facultăți sunt supuse unor reguli foarte dure, potrivit modelului Timberger: cele de medicină și de drept. O parte din cei nereușiți la admitere în Grecia, se înscriu la medicină în România unde se cam știe că examenle pot fi promovate și pe căi neonestе. Guvernul grec începe să ridice o sprânceană. În Grecia, absolvenții merg obligatoriu pentru câțiva ani în zone rurale defavorizate, așa cum se petreceau lucrurile și la noi sub comunism.

Germania a introdus recent rezervarea unui procent din locurile de la admitere pentru cei care semnează un astfel de contract, pentru o mai bună acoperire cu medici a tuturor zonelor. În SUA și multe state UE studiile sunt susținute printr-un împrumut de la bancă (de la stat), restituit după absolvire. Rezidenții din Marea Britanie protestează în aceste zile considerând că plătesc rate prea mari ca să-și achite datoria. La noi, bugetul suportă costuri foarte mari pentru pregătirea celor care părăsesc țara după specializare, fără nicio obligație. Cine acoperă aceste costuri? Contribuabilul român rămas în țară. Va introduce România modelul Timberger?

Cadrele didactice medicale primesc o dublă salarizare pentru același timp de muncă, suprapus: de la Ministerul Sănătății și de la cel al Educației. Oare aceste salarii nu ar trebui comasate? În plus, profesorii beneficiază și de o secretară, care notează prezența la ore, iar vacanțele didactice sunt lungi. O semisinecură de care nu au parte și profesorii de la conservator, politehnică etc. unde unul din asistenți îndeplinește această sarcină.

Vor fi disponibilizați acești secretari plătiți cam degeaba? Toate cele mai sus expuse și încă multe altele par mărunte dar însumarea lor ar putea redresa deficitul bugetar din sănătate. Alegerile din 2024 vor putea scoate țara din impas dacă vor intra în Parlament unele partide încă mici, îndeosebi cele creștin-democrate, doctrina care domină Parlamentul European. Vocea lor se face însă greu auzită deoarece televiziunile (din greșeală am tastat inițial releviziunile), în majoritate private, sunt bine plătite pentru propagandă din fondurile parlamentului.

Corneliu Zeana